

Frumoasa din Padurea Adormita

A fost odata ca niciodata, ca de n-ar fi nu s-ar povesti, un imparat si o imparateasa. Intr-o buna zi, imparateasa nascu o fetita atat de frumoasa ca imparatul nu-si mai incaptea in piele de bucurie. In bucuria lui, imparatul dadu o mare petrecere unde pofti toate rudele, prietenii si ursitoarele, ca sa-i inzestreze fiica cu fel si fel de daruri: frumuseti, bucurie, virtute, bogatie, noroc.

La petrecere sosira, rand pe rand, sapte ursitoare poftite de imparat la ospat, iar bucatele au fost servite de pe talere de aur. Deodata, petrecerea a fost deranjata de un musafir nepoftit, era o ursitoare, de care nu mai auzisera de foarte multa vreme.

Pesemne ca ursitoarea cea rea venise sa se razbune pe rege pentru ca uitase s-o invite.

Cand petrecerea era pe sfarsite, ursitoarele au trecut pe rand pe langa leaganul fetitei si au inzestrat-o cu daruri alese. Ursitoarea cea rea se apropie si ea de leaganul fetitei si cu glas tunator spuse: -Inainte de a implini 18 ani, copila se va intepa la deget cu un fus si va muri. La auzul acestor vorbe toti incremenira. A saptea ursitoare, care n-apucase sa urseasca, facu un pas inainte si spuse:

-Nu am puterea sa ridic blestemul dar pot sa-l indrept. Atunci cand fata se va intepa cu fusul, sa nu moara ci sa cada intr-un somn adanc din care numai sarutul unui print indragostit o poate destepa.

Inca din ziua aceea, imparatul dadu porunca sa se arda toate fusurile din imparatie, iar cine s-ar fi opus acestei porunci ar fi fost intemnitat pe viata. Fetita crestu si se facu domnita frumoasa, prietenoasa si cuminte. Intr-o buna zi, hoinarind singura prin palat, dadu de o usa ferecata tocmai in varful turnului.

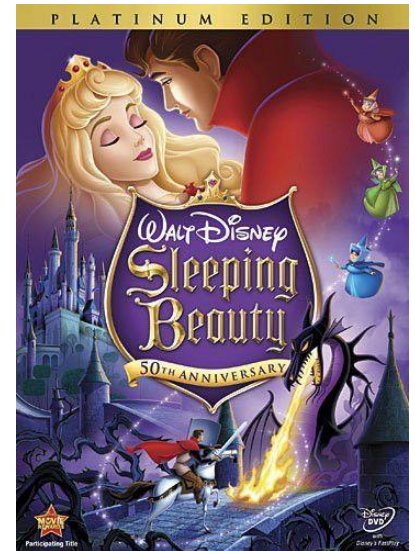
-Pe aici nu am mai fost niciodata, ar fi bine sa arunc o privire, gandi ea.

Deschise usa si zari o batranica care statea si torcea de zor dintr-un fuior de in.

-Batranico ce faci aici, ce rasucesti asa de repede? intreba fata curioasa din calea afara. Pot sa incerc si eu?

In clipa cand lua fusul in mana si incerca sa toarca, se intepa la deget si cazu intr-un somn adanc. Imparatul indurerat ceru ajutor ursitoarei celei bune. Aceasta auzind vestea rea, incalca pe balaurul urias, credinciosul ei prieten si zburara iute ca gandul si ca vantul spre palat.

Cu bagheta ei fermecata adormi intreg palatul, pe imparat, pe imparateasa, pe

bucatar, pe ucenic, pe pisica si chiar pe soricel. Dupa ce adormi intreaga curte, de jur imprejurul palatului incepu sa creasca maracinis care cuprinse toti peretii chiar si steagul din varful turnului. Ani de zile, pe acele meleaguri n-a mai calcat picior de om. Feciorul imparatului vecin afla taina palatului ascuns in maracinis din spusele unui mosneag batran.

El se hotari ca trebuie sa vada cu ochii lui adevarul celor aflate si isi croi carare cu palosul prin maracinisul incalcit pana la poarta castelului. Inauntru domnea o liniste apasatoare. Strajerii, curtenii, imparatul, imparateasa, orataniile, toate vietuitoarele dormeau. Printul strabatu una cate una incaperile palatului. Deodata vazu o usa intredeschisa, in fata careia sforaiau doi strajeri si intra sfios. Facu ochi mari de uimire cand vazu, dormind pe un pat mare o domnita nemaipomenit de frumoasa si pe loc se indragosti de ea. Se apleca sa o sarute. Dar de indata ce o atinse, frumoasa domnita se trezi si il privi cu drag si, o data cu ea, tot palatul se trezi din somnul adinc de care era cuprins. Si, dupa ce au facut o nunta de nu s-a mai pomenit, au trait fericiti pana la adanci batraneti.